

שער הברזל

שער הברזל נסגר. אני בדרכי לאחד מהשיעורים החשובים בחיי – תא המעצר. עד היום החלק האפל הזה היה שייך מבחינתי לסרטים או במקרה הגרוע ביותר לאיזו כתבה טלוויזיונית. לא הכרתי אותם מקרוב אבל עכשיו אני איתם לטוב ולמוטב. חלקם על אלימות, חלקם על שוד/גניבה חלקם (העיקרי) על סמים- ועל מה אתה כאן? השאלה החוצפנית (שכמובן מתקיימת רק בבתי המעצר בארץ) אה... אני כאן בגלל ההתנתקות.

זהו מאז אני מההתנתקות. כשחזרתי מעוד דיון בהארכת המעצר שאלו-נו, אז אתה הולך? לא... ענית.

- איזה בעסה! הם הגיבו.
- דוקא זה לא נורא, הפטרתי.
-מה אתה שפוי?! הדבר הכי נורא זה להיות פה!
ניסיתי להבהיר להם שחלק חשוב במאבק הוא בית המעצר. אבל לא ממש ציפיתי שיבינו.
-אז למה אתה גר שם?
- איפה?
- "בגוש קטיף"
- אה... אני לא גר בגוש קטיף.
- אז מה אתה עושה כאן ??? הם הביעו בפליאה.
- אני מההתנתקות השבת.
- אז אתה מקבל על זה כסף – הגיעה המסקנה המתבקשת (לא?!).
- לא רק שאני לא מקבל על זה כסף אני אפילו מפסיד עליהם. ענית.

זה כבר החשיד אותי בחוסר שפיות... נהייתי בעיניהם כמשוגע! חייכתי. זה עולם כ"כ מוזר ולא שפוי, זה ממש בלתי נתפס שאדם נאבק על דברים שהם לא ממש שלו, לא שייכים לו. אם אין לך איזה אינטרס – אז מה אתה נאבק?!

השיחות "בפנים" בד"כ סובבות סביב עולם ה'זוהר' שבחוף. "יש לי מאזדה 6 או חנות מצליחה, אני מגלגל אלפים ביום, מוציא אלפים בלי להניד עפעף על בתי מלון מסעדות יוקרה חליפות ובגדים" אם אתה לא כזה כמובן שאתה לא שווה.
למה אני? נלחם על בית שהוא לא שלי, ישן שעות ספורות בגלל עבודה שאני לא מרוויח עליה גרוש ואין לי אינטרסים אחרים... באמת משוגע!
אבל טוב לי כ"כ. זר לא יבין זאת! למה אלפים נאבקים בנחישות ואמונה כזו, כיצד מאות מגיעים לחזק ידי עצורים שמעולם לא הכירו, איך עם שלם מוכן "לשלם את המחיר" תמורת המאבק בממשלה עריצה.

החסד הגדול הזה ממש לא נתפס כאן, בפנים, אבל בסוף אנחנו הופכים להיות פה גיבורי תרבות – לא מעשנים, בלי אינטרסים, לא מלשינים – כנים אמיתיים, ישירים ומאמינים. לו רק ניתן היה להיפגש עם האנשים הללו בחוף... אולי זה היה מונע מחלקם להגיע לכאן ... פנימה.

וכאן מגיע האתגר האדיר של דור הצעירים האמוניים. לאחר שישבתם "בפנים" ולמדתם להעריך את כל מה שקיבלתם עליכם לצאת החוצה ולהתחיל "מבראשית" לדבר להיפגש לשנות.

כי לאחר הניצחון הקטן של ביטול ההתנתקות אנו זקוקים לכם לניצחון הגדול – יצירת מדינה "יהודית" עם מסורת, עם רגש, עם אמונה וחזון.
בידכם הדבר – אל תאמרו כאפנה אשנה – החלו מעכשיו.

שי ואריאל

מטה "הבית הלאומי"

מגרש הרוסים תא 5